

مودولاسیون

در موسیقی ایران

-۲-

نگارش روح اله خالق

ژورنال علمی و مطالعات فرهنگی

در شماره گذشته به چند نمونه از مودولاسیون که در ردیف دستگاههای موسیقی ایرانی سابقه نداشته و بوسیله چند تن از آهنگسازان در مقامی که ساخته اند بکار برده شده اشاره شد. البته باید این نکته را هم توجه داشت که این مودولاسیون ها غیر از روش های معمولیست که در مایه های همسایه طبق قواعد موسیقی علمی متداول است و تازگی آنها بیشتر از این جهت است که در قطعات بسبک موسیقی ایرانی بکار رفته و گرنه ممکن است در ساخته های هنرمندان ایرانی که بموسیقی علمی آشنایی کامل دارند از انواع مودولاسیون استفاده شده باشد که درین مقاله مورد بحث نگارنده نبوده است. ضمناً همانطور که در شماره گذشته اشاره شد بسیار مفید است که نغمه پردازان و آهنگسازان معاصر ایران اگر نمونه های دیگری آزمایش کرده اند که در موسیقی ملی ما سابقه نداشته آنها را نیز در همین مجله با ذکر نمونه ها و نغمه هایی که موجب مودولاسیون شده بنگارند که مورد استفاده سایرین واقع شود زیرا این نمونه ها

موجبی برای پیشرفت و توسعه موسیقی ما خواهد شد و راهی برای مطالعه و بررسی و دقت پدید خواهد آمد.

نکارنده چون همواره درین جستجو بوده هر گاه میسر شده در بعضی از قطعات نمونه های تازه ای از مودولاسیون بکار برده. البته باین نکته مخصوصاً توجه داشته که مودولاسیون با روش مطبوع و مطلوبی انجام شود و خاصه در نغماتی که با کلام توأم است مودولاسیون را بترتیبی آورده است که خواندن آن برای آوازخوان آسان باشد و در روش و سبک موسیقی ما نیز خللی راه نیابد و زیاده دور از ذهن و ناخوش آیند بگوش نباشد. اینک چند نمونه از آنها را در این جا ذکر میکند و از اهل فن انتظار دارد که اگر نقیصی در آن می یابند تذکر دهند که اگر در آینه نیز کاری ازین قبیل انجام میشود شایسته ذوق سلیم باشد.

۱ - در آهنگی بنام « حالا چرا » که بر روی غزل شهریار ساخته شده و در پرده عشاق اصفهان است، قسمت آواز با این تم شروع میشود (مثال ۱) و روی تونیک اصفهان « لا » فرود می آید:

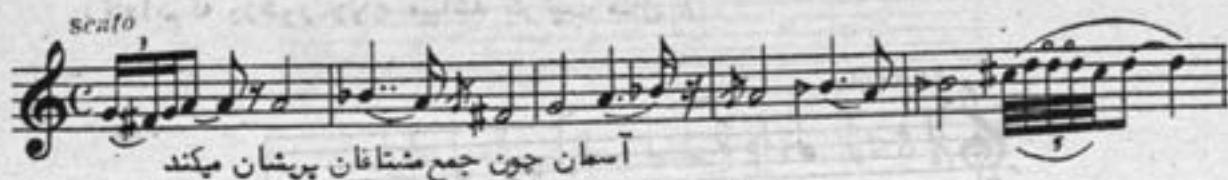
(مثال ۱)

بعد با بکار کردن نت « سل » و کرن کردن نت « می » در یک جمله دو میزانی به شور « می » وارد شده ام (مطابق مثال ۲)

(مثال ۲)

در حقیقت از اصفهان « لا » به شور « می » که یک چهارم از آن پایین تر است انتقال یافته ایم. سپس با یک جمله (مطابق مثال ۳) به شور « لا » که چهارم فوقانی شور « می » است تغییر مایه داده شده و پس از اینکه چند شعر در گوشه های مختلف شور « لا » خوانده میشود با همان تم عشاق ولی در مایه یک پنجم پایین تر وارد اصفهان « در » شده (مطابق مثال ۴)

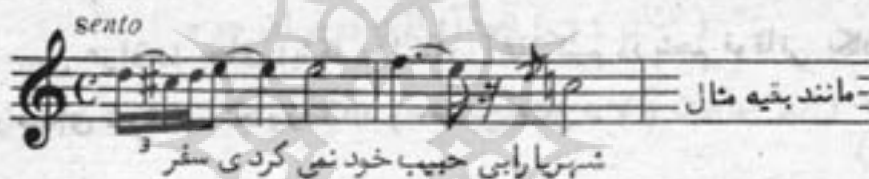

مثال (۳)

(مثال ۴)

بعد تم عشاق از روی تونیک اصفهان «ر» آغاز شده و با بکار کردن نت «دو»
مجدداً وارد اصفهان «لا» شده (مطابق مثال ۵)

(مثال ۵)

و در خانه نیز وارد شور «می» شده است (مطابق مثال ۶)

(مثال ۶)

۲ - در آهنگی بنام «نغمه های ماهور» بر روی غزل حافظ که در ماهور
«سل» است پس از اینکه نغمه آواز بماهور «سل» فرود میآید (مطابق مثال ۷)

(مثال ۷)

بعض اینک به بدلکش معمولی که در پرده شور «ر» است برویم بدلکش دیگری

رفته ایم که در شور «لا» میباشد بترتیب مثال ۸ .

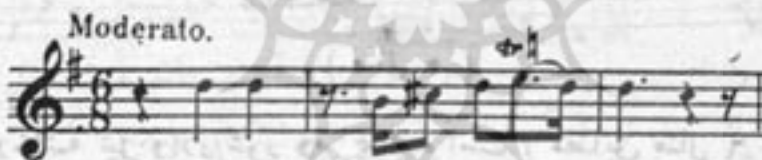
(مثال ۸)

و بانغمه شماره ۹ دوباره وارد پرده اصلی (ماهرول سل) شده ایم

(مثال ۹)

سپس عراق را بجای اینکه در اکتاو آغاز کنیم در پنجم فوقانی بکار برده ایم تا از حدود صدای خواننده تجاوز نکند (مطابق مثال ۱۰)

(مثال ۱۰)

و بانغمه دیگری وارد ماهرول اصلی «سل» شده ایم (مطابق مثال ۱۱)

(مثال ۱۱)

۳ - در آهنگی بنام « شعر هجران » بر روی شعر دکتر رعنی آذرخشی که افشاری «ر» است پس از فرود به شاهد افشاری (یعنی نت سی کرن) بجای اینکه طبق معمول به عراق «سل» برویم برای اینکه خواننده در جای مناسبتر بخواند به عراق «ر» رفته ایم (مطابق مثال ۱۲ و ۱۳ و ۱۴)

(مثال ۱۲) ایست در روی شاهد افشاری

(مثال ۱۳) آغاز نغمه در «ر» کوچک توسط ارکستر

کرامتیه میرسیدی بر سر من

(مثال ۱۴) نغمه آوازی در عراق «ر»

بعد وارد همایون «لا» شده ایم که در همان پرده «راک» است (مطابق مثال ۱۵)

(مثال ۱۵) در مقامات فرنگی

و با بکار کردن نت «دو» وارد شور «لا» شده ایم (مثال ۱۶) و در آنجا بانغمه «رهاب» که در افشاری معمول است در شور «لا» فرود یافته است (مثال ۱۷)

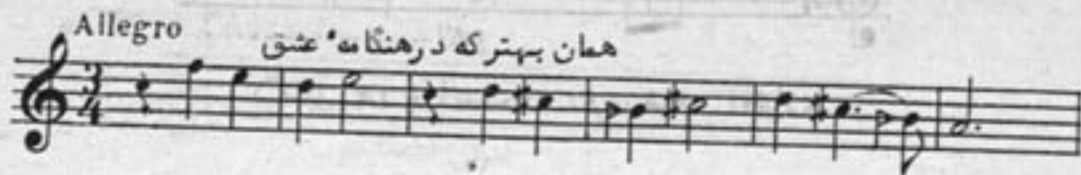
(مثال ۱۶)

نشانی از سحر گاهی

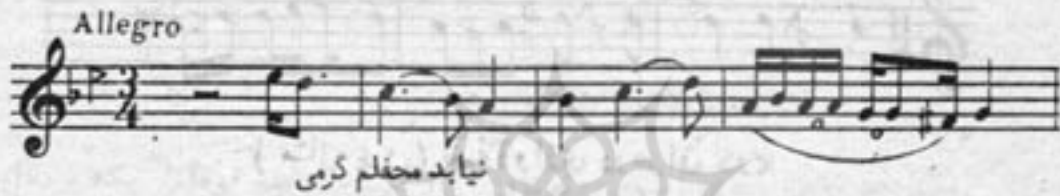
(مثال ۱۷)

۴ - در آهنگی بنام «خاموش» در ماهور سل بر روی غزل رهی معیری که
 باین نغمه فرود میآید (مثال ۱۸)

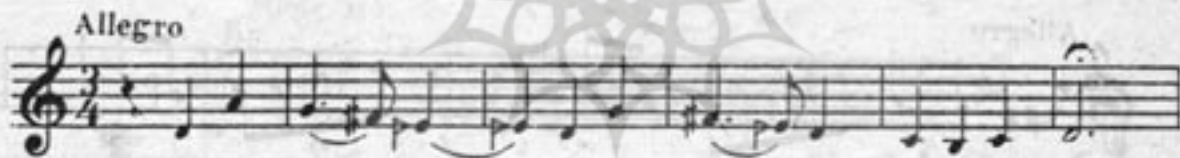

(مثال ۱۸)

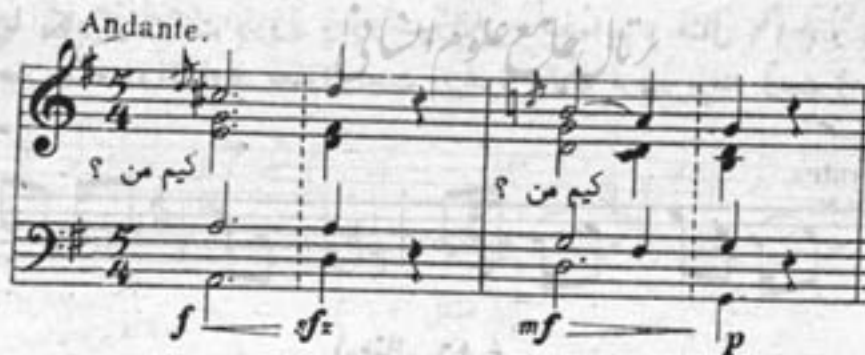
باصفهان «سل» رفته ایم (مثال ۱۹) و روی تونیک همایون «ر» ایستاده ایم
 (مثال ۲۰) و با مایهٔ رابط (ر بزرگ) دوباره بمایهٔ اصلی سل بزرگ بازگشته ایم
 (مثال ۲۱) و روش ملودی با حالت و معنی شعر نیز بخوبی تطبیق کرده است.

(مثال ۱۹)؛ ورود با صفهان «سل»

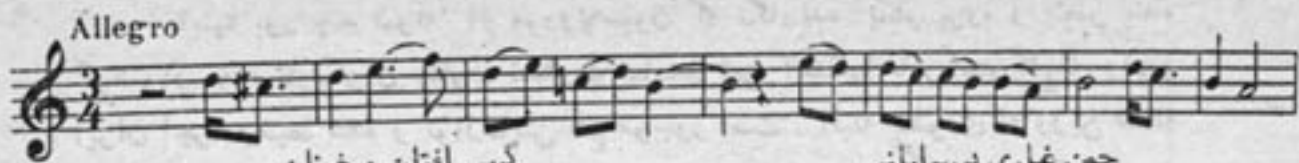

(مثال ۲۰) فرود در همایون «ر»

(مثال ۲۱) برگشت ب ماهور «سل»

سبس با صفهان «لا» رفته (مطابق مثال ۲۲) و باز ب ماهور «سل» برگشته
 (مثال ۲۳)

چون غباری در بیابانی کهی افتان و خیزان

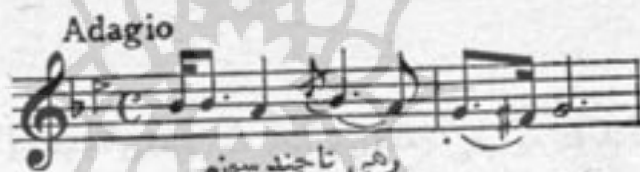
(مثال ۲۲) ورود به اصفهان «لا» (لا کوچک)

چون نگاهی بر نظرناهی کهی خاموش و حیران

(مثال ۲۳) برگشت به سل بزرگ (مایه اصلی)

بعد مجدداً باصفهان «سل» رفته (مثال ۲۴) و در پرده شور «ر» وارد شده
است (مثال ۲۵) و در خانه مایه رابط « سل کوچک » آهنگ را به مایه اصلی
(ماهور سل) برده است (مثال ۲۶)

رهی تا چند سوزم

(مثال ۲۴) ورود به اصفهان «سل»

(مثال ۲۵) فرود به شور «ر»

(مثال ۲۶) خانه در سل بزرگ (ماهور اصلی)

پنجم های بی دردی و میزان آخر
برای بنده خوش آیند است بهمین
جهت برخلاف قاعده آرمونی کلاسیک
استعمال شده است •

اینها بود چند نمونه از مودولاسیون که نگارنده بکار برده و بنظر بنده گوشنواز بوده تادیکران چگونه قضاوت نمایند. این آهنگها با ارکستر کلهای رادیو ایران اجرا و ضبط شده و نوارهایش هم موجود است. البته بطوری که درین مقاله منعکس شده شاید کاملا واضح نباشد ولی موجب کمال خشنودی من است اگر اهل فن جلسه ای تشکیل دهند و نوارها را بشنوند و اظهار نظر کنند که هم من از نتیجه کار خود واقف شوم و هم اگر بکوششان خوشایند آمد نظیر آنها در موسیقی ما متداول شود. بنده حاضرم اگر هنرمندان و صاحب نظران این افتخار را به بنده بدهند وقتی را تعیین نمایند و مرا سرافراز فرمایند تا بنشینیم و در محظلی دوستانه و هنری نوارها را بشنویم و درین باره گفتگو کنیم. میزبانی و پذیرایی را هم بمنت می پذیرم. نمونه های دیگری هم هست که برای احتراز از طول کلام در اینجا نقل نشد و انشاء اله در همان جلسه خواهند شنید. آقای مدیر محترم مجله موسیقی از جانب من و کالت دارند علاقمندان را برای شرکت درین جلسه فراخوانند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی

